

ŽALKOVICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník I/2007

www.zalkovice.cz

Úvodník starosty

Milí čtenáři,
dostává se Vám do rukou první vydání Žalčovického zpravodaje. Vydáváním toho občasníku Vás chceme informovat o celkovém dění v obci. Předložit Vám informace ze spolků, zájmových sdružení, základní a mateřské školy, farnosti, z historie naší obce, no prostě předložit informace o dění kolem nás. V žádném případě nechceme být žádnou hlásnou troubou obecního úřadu, ale živým, komunikujícím zpravodajem. Budeme velmi rádi a vděční, pokud se sami rozhodnete uveřejnit Váš článek nebo postřeh, třeba i kritický. Věřím, že tento zpravodaj nás všechny nejen obohatí o nové informace z dění v naší obci, ale i poučí a pobaví.
Radomír Pala, starosta

Žalčovský nebo Žalčovický?

Vážení a milí spoluobčané, zdá se nám užitečné uvést již při zrodu našeho zpravodaje, jehož 1. číslo právě držíte v ruce, pár slov o hledání vhodného názvu pro něj. Na tom, že to bude zpravodaj a ne občasník či čtvrtletník, jsme se shodli celkem rychle. Složitější bylo přiřadit přídavné jméno, které by určilo, že tento zpravodaj je ten náš – Žalčovský. To by jistě našim uším znělo přirozeně, takto jsme zvyklí označovat vše, co s naší obcí souvisí. Gramaticky však je tento tvar nesprávný a nic na tom nezmění ani skutečnost, že Žalčovice založil Jan Žalčovský. Jazykovědci mají jasno: Žalčovský zpravodaj je zpravodaj obce Žalčov, Žalčovice mohou mít pouze Žalčovický zpravodaj. Možná se Vám chce namítnout, že si můžeme náš zpravodaj nazvat, jak uznáme za vhodné. To ano. Na druhé straně jistě nechceme působit jako obec nevzdělanců, kteří ještě neprošli do tajů mateřštiny. Tak tedy dovolte, abychom ŽALKOVICKÉMU ZPRAVODAJI popřáli, ať se mu daří, a ať se Vám občanům líbí.
Redakční rada

Činnost zastupitelstva a rady obce

Text: Radomír Pala

Plán práce a akcí pro rok 2007

Oblast školství

- vytvářet podmínky pro udržitelnost malotřídní školy v obci

Oblast dopravy

- rekonstrukce chodníku od č. 1 po č. 142
- oprava chodníku od č. 12 po č. 18

Oblast vodního a odpadového hospodářství

- zajištění vyčištění dešťových vpustí na kanalizaci

Péče o vzhled obce

- započítí rekonstrukce parku
- zajištění informační tabule k dětskému hřišti

Pohřebnictví

- drobná oprava plotu
- vyvěšení hřbitovního řádu

Oblast kultury a sportu

- a) spolupráce s místním Sokolem za účelem zajištění využití volného času hlavně u mládeže
- b) dokončit technické a sociální zázemí u tenisových kurtů
- c) ve spolupráci se Sokolem a školou organizačně zabezpečit Den matek
- d) v rámci Dne seniorů uspořádat kulturní program pro starší spoluobčany
- e) spolupodílet se na vánočním koncertě, rozsvěcování vánočního stromu
- f) řádně pečovat o sportovní zařízení v majetku obce

Oblast místní správy

- zhotovení projektu pro výstavbu obecního domu
- připravovat projekty pro plánovací období 2007–2013

Ochrana přírody a krajiny

- údržba vysazeného biokoridoru

Pokračování na straně 9 ►

Vývoj školství v Žalkovicích

Text: **Taťána Šimíková**
Foto: **Radomír Pala**

Škola v Žalkovicích má za sebou přes dvě staletí existence. Žalkovské děti původně docházely do školy do Břestu, za jedno dítě platil ročně každý sedlák učitelu 8 krejcarů školního platu a naturálie: ačtel kaše a dva pecny chleba. V případě, že sedlák posílal do školy více dětí, platil za každé 20 krejcarů, ačtel kaše a za všechny dva pecny chleba. Podsedník dával též 20 krejcarů, ačtel kaše a pecen chleba, hober jen 20 krejcarů. Škola byla plně podřízena břestské faře a tamní farář mimo jiné rozhodoval i o tom, kdy se ve škole začne topit a kdy přestane.

Z dosažitelných zdrojů vyplývá, že žalkovští usilovali o osamostatnění a okolo roku 1780 byla v Žalkovicích na společnou žádost Žalkovic a Říkovic zřízena přespolní škola, podřízená ještě farní škole v Břestu. Děti ve svém domku vyučoval krejčí František Pobíhal. V roce 1789, kdy byla škola visitována, se vyučovalo v domku č. 82, stojícím na místě nynější školy. Docházelo sem 69 dětí, z nichž 59 platilo po 20 krejcarech a zbývajících 10 po 24 krejcarech školního platu ročně. Učitel dále od 18 sedláků dostával po dvou pecnech a od 20 podsedníků po pecnu chleba. Za 41 dětí bral po mírce prosné kaše. Celkové příjmy učitele, z nichž hradil náklady na život svůj i své rodiny, činily 41 zlatých 23 krejcarů. Jistě to bylo živobytí značně skrovné.

Podle nařízení moravského gubernia se škola v roce 1815 stala samostatnou. Obec se zavázala, že ji bude udržovat v dobrém pořádku a zaručila učitelu roční plat ve výši 53 zlatých 20 krejcarů a nějaké naturálie. Prvním učitelem byl jmenován Rochus Snášel. V obecní kronice jsou jmenováni další učitelé – Ludvík Táborský, Jan Valčík, František Kudla, Alois Segeth, Karel Hrozek, Donát Gronos. Roku 1815 navštěvovalo školu 88 dětí ze Žalkovic a 51 z Říkovic, od roku 1880 byla škola rozšířena na dvojtřídní. Oprava školní budovy byla provedena v roce 1888. Byl zřízen zimní hospodářský běh pro chlapce škole odrostlé a jejich učitelem se stal Alois Segeth. Tento kantor byl prvním autorem školní kroniky a zasloužil se rovněž o vydání mapy okresního hejtmanství. Nejstarší dochovaná školní kronika začíná rokem 1925. Jejím zakládajícím autorem bylo správce školy Donát Prones. Za jeho vedení nastoupil v roce 1928 na zdejší školu řídící učitel Josef Hrabal a působil zde společně s učitelem Jaroslavem Úlehrou. V učitelském sboru školy se objevují rovněž ženy – učitelky Emilie Dostálová – Facková a Marie Fentlerová.

V měsíci květnu roku 1937 bylo započato s výstavbou nové školní budovy. Stará, nevyhovující budova z roku 1880 byla zbořena a výuka probíhala do konce školního roku v obecní radnici. Nouzově se vyučovalo na dopolední a odpo-

lední směnu podle tříd. Výstavba školní budovy byla svěřena staviteli Jandáskovi z Přerova a za pomoci žalkovských občanů byla stavba dokončena koncem prázdnin. Nový školní rok 1937–38 zahájil jako nový řídící učitel Jaroslav Úlehla. Dne 1. prosince 1937 byla zahájena výuka v nové školní budově, a to za pouhých sedm měsíců od započetí stavby. Žáci, rodiče a občané se shromáždili po bohoslužbách u školní budovy. Úvodní slovo měl starosta obce Josef Bradík, jeden z žáků poděkoval občanům za vzácný dar – novou školu s moderním zařízením a hygienickými vymoženostmi. Slavnostní otevření nové školy pak proběhlo 26. 6. 1938.

Ve školním roce 1938–39 byl přidělen na školu do Žalkovic učitel Josef Přidal. Ve válečných letech bylo snahou státních úředníků vnučovat mládeži prostřednictvím výukových cílů hodnoty vyznávané velkoněmeckou říší, vnučován byl samozřejmě i německý jazyk. Konec války byl poznamenán častými poplachy, žáci byli posíláni domů a úroveň výuky odpovídala situaci. Dne 27. dubna 1945 bylo bombardováno letiště v Bochoři, vyučování bylo přerušeno a s výukou se začalo až 14. května 1945, čímž byl nastartován poválečný vývoj.

V padesátých letech došlo ke změně v řízení školy. Ředitelem se stal učitel Josef Přidal a učitelem dosavadní ředitel Jaroslav Úlehla. Po odchodu J. Úlehly do důchodu v roce 1958 vyučovala na škole učitelka Alena Částková, dále zde působily učitelky Eva Hrubanová, Marta Černínová a Libuše Branková. Ředitel Josef Přidal odešel do důchodu v roce 1967 a novým ředitelem se stal Zdeněk Jedlička, který zde působil až do roku 1973. Posledním ředitelem před celostátním zrušením malotřídek byl Jiří Šimík. Od roku 1975 dojížděly děti ze Žalkovic do školy v Břestě.

Dne 2. září 1991 byla škola v Žalkovicích znovu otevřena a zahájena výuka 1. a 2. postupného ročníku se 14-ti žáky a s učitelkou Marií Brabcovou. V následujícím školním roce byla otevřena další třída, M. Brabcová se stala ředitelkou školy a jako učitelka byla přijata Petra Procházková, později provdaná Ovečková. Do školy docházelo 20 dětí. Ve školním roce 1995–96 již měla škola 30 žáků, o prázdninách byla provedena rekonstrukce budovy. Významnou událostí pro celou obec bylo v tomto roce biřmování a svěcení obecního praporu arcibiskupem Janem Graubnerem, který

při příležitosti návštěvy obce zavítal i do školy. V roce 1996–97 navštěvovalo školu 27 dětí. Ve dnech 21. – 22. června 1997 obec oslavila 100 let trvání hasičského sboru a 60. výročí postavení nové budovy školy. Nedílnou součástí oslav byl i sjezd rodáků. Školu navštívili a o své vzpomínky se s občany podělili bývalí učitelé a žáci. Všichni byli školou nadšeni. Svědčí o tom zápisy do školní kroniky. Za mnohé: „Jsme šťastni, že jsme opět doma po 30-ti letech. Na takovou krásu jsme se přijeli podívat až z Austrálie.“ – manželé Vaškovi. „Je to tu nádherné – jsem přesvědčena, že všechno, co investujeme do dětí a mládeže, je investice pro budoucnost národa. Mladí, to je naděje: světa, církve, nás všech. A tak tedy díky...“ sestra Zdislava Františka Nosková. „Jsme moc rádi, že naše děti mohou chodit do tak krásné školy. Velké díky paním učitelkám...“ Hánečkovi.

Oslavy skončily, dětem začaly prázdniny a nikdo z nás netušil, že už 8. července v ranních hodinách postihne celou obec a okolí ničivá povodeň. Škola stojí v centru obce, právě těmito místy se bral děsníci vodní živel plnou silou. Je to pevná budova, zdivo vydrželo, zborcení nehrozilo, avšak zatopeny byly sklepy a zničen kotel na plynové topení. Na přelomu roku byly v rámci humanitární pomoci věnovány 2 kotle a firma Elgas Kroměříž provedla opravy s rozpočtem 360 tisíc korun. Prázdninového tábora pro děti z postižených oblastí, pořádaného Charitou, se zúčastnilo 15 dětí.

Za zvuků sušiček a doprovodu velkého množství komárů byl 1. září 1997 zahájen nový školní rok s 31 žáky ve třídách. Zúčastnili jsme se I. olympiády malotřídních škol v Kostelanech. Naše děti si vedly skvěle, přivezly jednu zlatou a dvě bronzové medaile. Pěkná tradice olympiád pokračuje až do dnešních dnů a naše děti každoročně patří k medailistům. 34 žáků zahájilo školní rok 1998–99. Ke změně došlo v pedagogickém sboru. Paní učitelka Ovečková odešla na mateřskou dovolenou a zástupu se ujala učitelka Dagmar Bortlová. Dne 27. června děti v krojích přivítaly pomocného biskupa Mons. Josefa Hrdličku, který světil nové zvony pro náš kostel.

Ve školním roce 1999/2000 do lavic usedlo 32 žáků. Učitelkou 3. a 4. ročníku se stala Zuzana Brabcová a jazyk německý začala vyučovat p. vychovatelka Tatána Šimíková ze ZŠ Břest. Tato výpomoc a spolupráce ve výuce jazyků,

a později i jiných předmětů, trvala až do minulého školního roku, kdy paní vychovatelka začala plný úvazek pracovat v Základní škole Břest.

Rekordního počtu žáků – 36 měla naše škola v roce 2000/2001. Po mateřské dovolené se vrátila p. učitelka Ovečková. Na konci roku se pak představitelé obce, rodiče i pedagogové rozloučili po 10-ti letech působení s p. ředitelkou Brabcovou, která odešla do důchodu. Její rozloučení, zapsané do kroniky, svědčí o tom, že i ona odcházela nerada. Cituji: „Z celého srdce děkuji panu starostovi R. Palovi, členům obecního zastupitelstva, rodičům za podporu, pomoc a přátelskou spolupráci. Léta prožitá v Žalkovicích, kde bylo radostí pracovat, patří k těm nejkrásnějším v mém učitelském působení.“

Ve školním roce 2001/2002 se novou ředitelkou školy stala Mgr. Eva Bednařiková. Škola měla 31 žáků.

Následující rok byl již tradičně zahájen v kostele mší svatou a počet žáků poklesl na 21. V důsledku organizačních změn ve školství se od 1. 1. 2003 škola stala právním subjektem. Významným dnem byl pro školu a celou naši obec 6. červen 2002. Stali jsme se pořadatelé VI. olympiády malotřídních škol. Nad hřištěm zavlála olympijská vlajka a zaplápolal oheň. Účast byla obrovská – 344 dětí a 33 pedagogů z 10-ti škol našeho regionu. Z nich celkem 267 se stalo závodníky v bězích, hodů a skoku z místa. Z kolektivních her to byla vybíjená a kopaná. Naše děti opět stály na stupních vítězů. Zlatá ve vybíjené, atletice a 5. místo v kopané. Olympijský oheň pohasl, vlajku si převzala další škola. Mladí sportovci odjeli do svých vesnic pochlubit se medailami a sdělit zážitky z krásně prožitého dne plného sportovního zápolení. Hřiště ovládla dobrá nálada až do večerních hodin. Olympiády jsme se zhostili se ctí.

Ve školním roce 2003/2004 se počet žáků snížil na 19. Byla zřízena samostatná školní družina, která doposud fungovala při mateřské škole pod vedením jejích učitelek. Do kolektivu pedagogů přišla nová vychovatelka – Jarmila Cvečková. Školní družinu navštěvovalo 9 dětí. Rodičovská veřejnost měla některé výhrady k činnosti školy, které byly řešeny vzájemně s starostou a představiteli školní inspekce. Na konci školního roku odešla p. učitelka Ovečková.

V dalším školním roce do 3. a 4. třídy přišla p. učitelka Petra Šubrtová. V závěru kalendářního roku 2004 byla zřizova-

telem školy odvolána ředitelka. Nový ředitel nebyl stanoven, vedením školy byla pověřena p. Jana Neradilová z mateřské školy. Výuku v 1. a 2. třídě vedla p. učitelka Vlčková – důchodkyně. Ze školní družiny odešla p. vychovatelka Cvečková, která se na základě konkurzu stala ředitelkou MŠ v Kyselovicích. Ovšem našla za sebe dobrou náhradu – nastoupila p. vychovatelka Leona Krčmová.

Po celou dobu působení ve zdejší farnosti (od r. 1988–2006) byl členem pedagogického sboru otec P. Bohumír Konečník, který působil jako spirituál a vyučoval jazyky.

Školní rok 2005/2006 byl spjat s odchodem nové p. ředitelky – Mgr. Dagmar Tesaříkové a nové paní učitelky – Mgr. Jarmily Antošové. Školu navštěvovalo 23 žáků, do mateřské školy bylo zapsáno 19 dětí a 13 dětí využívalo po vyučování školní družiny. Děti po prázdninách nečekaly jen nové paní učitelky, ale také vymalovaná a vyzdobená škola. Třídy vybavené novými koberci, jednomístnými, výškově nastavitelnými lavicemi a novými židlemi. Mateřská škola měla novou podlahu, družina koberec a hry. Děti mohly využít nabídky 5 zájmových kroužků a pokračovala spolupráce se soukromou uměleckou školou D-MUSIC z Kroměříže, jejíž učitel Herbert Novotný vyučoval děti hře na hudební nástroje.

Život v naší obci si už nedokážeme představit bez tradičních akcí, na kterých se podílejí žáci naší základní a mateřské školy. Za mnohé jmenujme alespoň výtvarné dílny, jarmarky, besídky, karnevaly, oslavy Dne matek, netradiční zápisy do 1. třídy, dny otevřených dveří či sběry starého papíru.

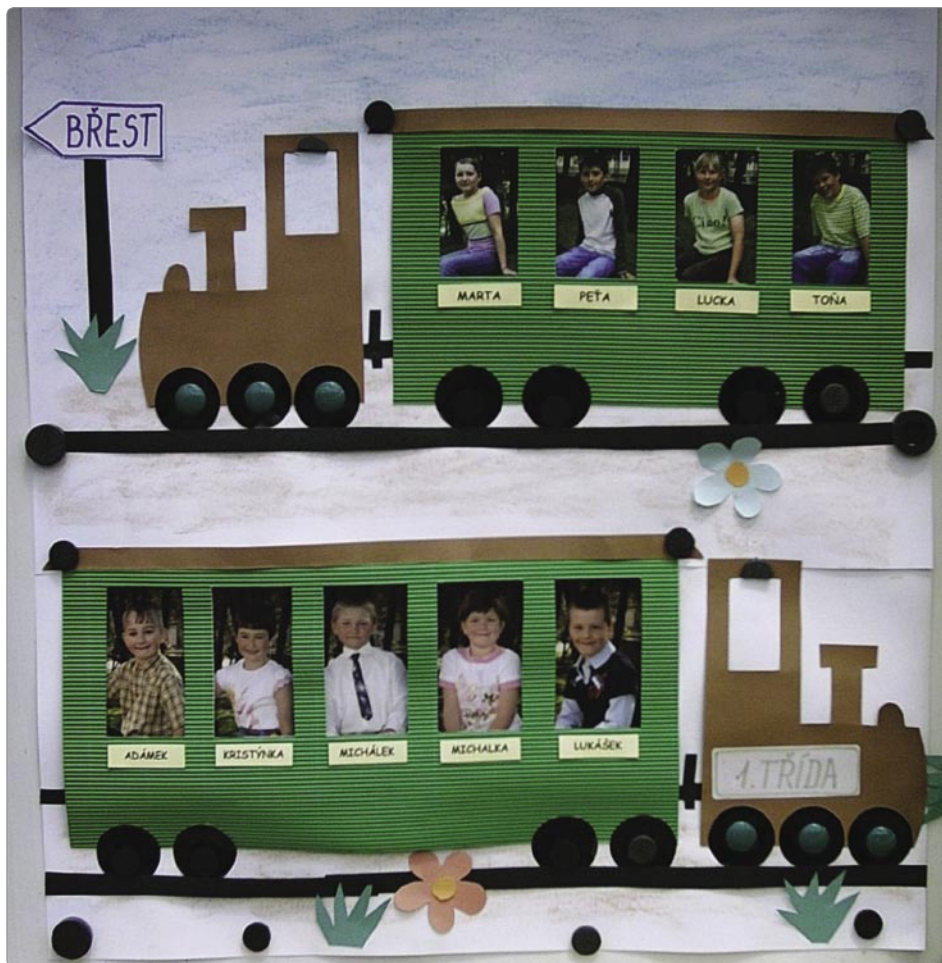
Škola na vesnici byla a dosud je symbolem samostatnosti obce a schopnosti občanů postarat se o výchovu nových generací. Odkaz dvou set let samostatné obecní školy v Žalkovicích je nadále rozvíjen. Je nepochybné, že pocit sounáležitosti žalkovských občanů k obci je od raného věku formován mimo jiné i návštěvou místní školy. Kladný vztah občanů Žalkovic ke své obci se odráží ve stabilitě osídlení a zájmu občanů o osud obce. Jménem těch, kteří školou v Žalkovicích prošli, děkujeme učitelům a učitelkám, samosprávě obce a obětavým občanům za spoluúčast na své výchově.

(podkladem tohoto článku byla mimo jiné publikace vydaná k 60-tému výročí postavení nové školní budovy a školní kronika) ■

Maturita ve školce, rozloučení se čtvrtáky

Text: Jana Kutá

Foto: Radomír Pala, Radomír Krejčí

Ačkoliv se všichni předškoláci těší do 1. třídy, nebývá rozloučení se školkou lehké. Nic se nedá vrátit, všednodennost děti sice nemilují, ale změna, kterou si při odchodu z důvěrně známého prostředí do nejistoty vyššího patra budovy školy uvědomují, na ně velmi rušivě působí. Umějí-li učitelé udělat z tohoto dne slavnost, jsou emoce dětí pozitivní a příjemné prožitky si s sebou nesou někdy i celý život. A že to pedagogové v naší škole letos bravurně zvládli, dokazují přiložené fotografie z archivu pana starosty R. Paly.

Na fotografiích lze vidět i důstojné rozloučení se čtvrtáky, kteří budou od 1. září navštěvovat školu v Břestě. Ti jsou oproti předškolákům trochu v nevýhodě, protože budou muset dojíždět a přejít z příjemného klimatu zdejší školy do úplně nového prostředí.

I pro nás, kteří jsme toho dne ve školce nebyli, je z fotografií zřejmé, že všechny děti ze školky budou na konec tohoto školního roku dlouho vzpomínat.

A jak se Vám líbí tablo? Redakční radě velmi. Protože by byla škoda odložit ho do propadliště dějin, rozhodli jsme se ofotit ho z obecní nástěnky a vylepšit jím náš časopis.

Zdravý úsměv v základní a mateřské škole

Text: **Dagmar Tesaříková**

V tomto školním roce měli žáci ze základní školy a děti z mateřské školy „zdravý úsměv“. Nevěříte? Ve spolupráci se Střední zdravotnickou školou v Kroměříži jsme se zapojili do dětského preventivního programu Zdravý úsměv, na který navazuje výukový program Zdravé zuby. Jedenkrát za měsíc navštěvovala naši mateřskou a základní školu zdravotnice, studentka Vyšší odborné zdravotnické školy, která s dětmi a žáky besedovala o všem, co souvisí s péčí o chrup a o tom, jak se starat o své zuby, aby zůstaly co nejdéle zdravé. Děti a žáci si při každém setkání prakticky zkoušely správnou techniku čištění zubů na modelu klokánka nebo dráčka. Seznamovaly se také s ústní hygienou, se stavbou zubu, se správnou výživou. Dověděly se, jak předcházet zubnímu kazu nebo jak podle ročních období, tedy 4-krát do roka, vyměnit opotřebovaný kartáček za nový. Celé povídání bylo doplněno nejen praktickou činností, ale i různými doplňujícími úkoly na pracovních listech, které nám dodávala SZŠ v Kroměříži. Děti z mateřské školy v úvodní lekci dostaly jako dárek nový zubní kartáček, malou pastu a bonbony bez cukru. Žáci v základní škole si své získané poznatky

ještě prohloubí v navazujícím programu Zdravé zuby, který je určený pro 1. stupeň ZŠ a je rozdělený podle ročníků. Žáci po jeho absolvování dostanou diplomy a v průběhu programu soutěžní kartu,

jejímž prostřednictvím se mohou zúčastnit šestého ročníku soutěže Zdravé zuby. Podmínkou ovšem je návštěva stomatologické ordinace a potvrzení lékaře o zubním ošetření, razítkem do soutěžní karty. Vyplněné karty odešleme a žáci zařazením do slosování mohou získat cenu. Cílem tohoto působení je zlepšení zubního zdraví u dětí, a tak vytvořit předpoklady k zajištění zdravých zubů v dospělosti. Děti se na každou lekci a na setkání se zdravotní sestřičkou těšily a my jen doufáme, že si získané poznatky, ale i dovednosti vezmou k srdci tak, aby jejich každý úsměv nebyl jen šťastný, ale i „zdravý“. Kromě tohoto celoročního probíhajícího projektu jsme letos společně s MŠ zrealizovali několik dalších aktivit. V září proběhly oslavy Evropského dne jazyků pod názvem Učíme se navzájem. Celý týden oslav byl ukončený „lodičkovým dnem“ na Moštěnce. V říjnu se uskutečnil projektový den ke Dni stromů završený zasazením lípy u školy. V prosinci proběhl opět vánoční jarmark s besídkou a pracovní dílnou. Také před Velikonoce jsme se sešli s rodiči na velikonočním tvořivém odpoledni při výrobě velikonočních dekorací. V době uzávěry tohoto čísla probíhaly ve škole aktivity k 22. dubnu – Dni Země a vrcholily přípravy na první ročník Olympiády Bezpečné jízdy v rámci Světového týdne bezpečnosti na silnicích. ■

Historie a současnost Sboru dobrovolných hasičů Žalkovice

Text: **Ing. Petr Netopil**

Foto: **Radomír Pala**

Rok 2007 je pro nás všechny hasiče a občany obce Žalkovice rokem 110. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů. Vznik této organizace si vyžádala potřeba obyvatel obce. Ti, kdo před 110 lety stáli u kolébky sboru dobrovolných hasičů si ani neuvědomovali, kolik práce a úsilí je čeká v prosazování ušlechtilé myšlenky pomoci bližnímu, neměli ani tušení s jakými potížemi a často i nepochopením budou muset zápasit. Přes všechny překážky se v nich našlo tolik síly, vytrvalosti, houževnatosti a odhodlání, že se organizace dočkala až dnešních dnů. Při oslavách 100. výročí vzniku Sboru dobrovolných hasičů v roce 1997 byl vydán almanach sboru. V něm autoři velmi podrobně popsali 100 let jeho trvání. V krátkosti připomenu období posledních 10 let v životě hasičů v Žalkovicích. V neděli 22. 6. 1997 proběhla slavnostní schůze k příležitosti 100. výročí založení SDH Žalkovice. Neuběhlo ani 14 dní od oslav a hned příroda vyzkoušela, zda jsme dobře připraveni a vycvičení k zásahu. Povodeň v naší obci způsobila značné škody. Naši hasiči pomáhali evakuovat zejména starší občany, zachraňovat spoluobčanům majetek a hospodářská zvířata. Podíleli se na zásobování humanitárním materiálem, potravinami a pitnou vodou. Pomáhali zajišťovat a zabezpečovat domy našich spoluobča-

nů. Při valné hromadě 12. 12. 1997 byli členové sboru oceněni Čestným uznáním SHČMS za pomoc při povodních. V roce 1998 se podařilo po 34 letech obnovit tradici „Vodění medvěda a pochování basy“. Ve dnech 22. a 23. 6. 2002 probíhaly oslavy 105. výročí založení sboru. Sobotní program byl nabitý: námetové cvičení všech okolních sborů, vystoupení červeného kříže a různé

zajímavosti hlavně pro děti a mládež. V neděli byla sloužena mše za hasiče ze Žalkovic v kostele sv. Mikuláše a na místním hřbitově byla uctěna památka padlých bratří za I. svět. války. Oslavy vyvrcholily slavnostní schůzí, na které byli s vyznamenání členové sboru. Dne 28. 10. 2002 vyjela Žalkovická zásahová jednotka do Kyselovic, kde hořel rodinný dům čp. 55. Spolu s profesionálními jednotkami se podílela na zabraňování rozšíření ohně na okolní domy a pomáhala při odklizení trosk. Dne 10. 6. 2003 se opět opakoval výjezd do Kyselovic, opět hořel rodinný dům. V Žalkovicích za posledních deset let nevypukl žádný požár. I tak je však rok hasičského sboru rozmanitý. Věnujeme se hlavně preventivní činnosti, jako je pravidelná prohlídka hydrantové sítě, čištění studní a kanalizační sítě. Naše technika je neustále připravena vyjet k jakékoli události v Žalkovicích nebo okolí. Nermalou měrou zasahujeme i do kulturního života obce. Pravidelně pořádáme hasičský ples, vodění medvěda a pochovávání basy. Zúčastňujeme se hasičské pouti na sv. Hostýn. A ani u nás nezapomínáme na patrona hasičů sv. Floriána. V květnu je sloužena mše za hasiče ze Žalkovic v místním kostele sv. Mikuláše a uctívána památka

padlých bratří za I. sv. války na místním hřbitově. Slavnostní dopoledne bývá zakončeno společným posezením a obědem v místním pohostinství u Netopilů.

Naši hasiči se každoročně zúčastňují sportovního odpoledne pořádaného hasiči v Břestě. Každou první sobotu v září pak oplácejí Hasičskou olympiádou pro děti z Břestu a ze Žalkovic na hřišti U Jezer. Pořádáme zájezdy po krásách naší vlasti, i do okolních států. Účastníme se řady okrskových cvičení, cvičení při výročních akcích okrskových i okolních sborů. Náš sbor se podílí na dobrovolných sbírkách v obci (oprava zvonů v kostele sv. Mikuláše, oprava sokolovny apod.). Jako každý spolek společně slavíme životní jubilea našich členů, ale taky nás neminou smutné události. S každým naším členem se důstojně loučíme na jeho poslední cestě. Po všechna

ta léta nám pomáhá výborná spolupráce s okresním a okrskovým vedením hasičů, s Obecním úřadem Žalkovice a také s ostatními spolky v obci. Nelze opomenout ani peněžní a materiální dary od sponzorů a našich občanů. Ve dnech 15.–17. června 2007 proběhly oslavy již 110. výročí založení SDH Žalkovice. V pátek 15. 6. 2007 jsme pořádali hasičskou zábavu v místní sokolovně. V sobotu 16. 6. 2007 v areálu za sokolovnou proběhlo námětové cvičení hasičských sborů. U mužů bylo úkolem nasát vodu ze studny u bývalé kovárny pana Otáhal. Ženy musely nasát z připravené nádrže. Všichni se svého úkolu zdárně zhostili. Při této příležitosti proběhla i výstava auto-moto veteránů. A bylo se na co dívat. Krásné odpoledne zpestřilo vystoupení mažoretek z Hulína. K tanci a poslechu až do nočních hodin hrál dj. Mádr. Dechová hudba Hanačka

z Břestu s historickým vozidlem probudila celou obec do nedělního rána 17. června 2007. Den pokračoval mší svatou slouženou za všechny hasiče ze Žalkovic. V 10.30 hodin byla zahájena slavnostní schůze v místní sokolovně (za účasti významných hostů), v jejímž průběhu byli vyznamenáni členové hasičského sboru, kteří si to po právu zasloužili. Všichni hosté obdrželi pamětní listy. Naši bohatou historií a částečně i těmito oslavami chceme ukázat celé naší hasičské rodině i veřejnosti velké dílo hasičské, jenž bylo vykonáno za dlouhých 110 let. Necht' jsou tato slova zdrojem hasičské síly pro naše řady, necht' jsou důkazem, že naši předkové, známí i příbuzní byli muži celými, kteří se dovedli obětovat pro ušlechtilou věc, pro záchranu života i majetku všech občanů, pro lásku svých bližních, pro další postup všelidský. ■

Společenská rubrika

Miroslav Pěcha a Martina Bayerová

Text: Jana Kutá, Radomír Pala
Foto: ze soukromých archívů občanů

V letošním roce se v Žalkovicích narodily dosud celkem 4 děti

7. 3. 2007 Alžběta Sumcová

7. 4. 2007 Matyáš Kuba

30. 4. 2007 Žaneta Hudečková

2. 5. 2007 František Kopp

Šťastným rodičům dodatečně blahopřejeme.

Manželství uzavřeli

10. 3. 2007 Martina Kopčilová a Robert Vymětal

7. 7. 2007 Miroslav Pěcha a Martina Bayerová
Novomanželům blahopřejeme.

Jubilanti 1. pololetí roku 2007, kteří oslavili významné životní výročí – 50, 60, 70, 80 a 90 let

Leden

- Ivan Klbal, Marie Jurčíková

Únor

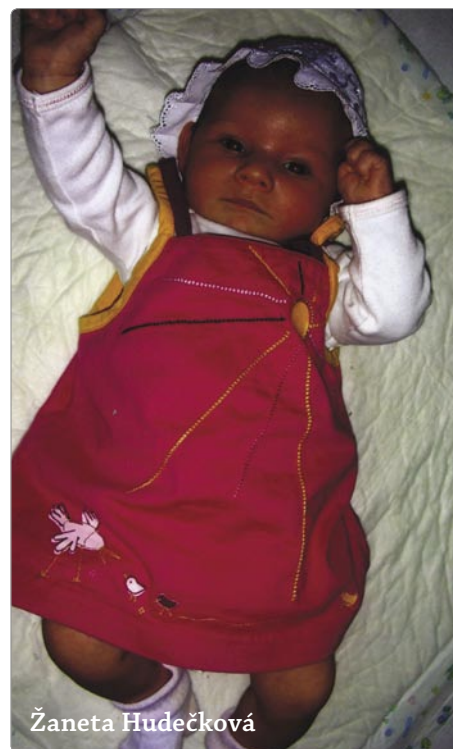
- Marie Kubová (č. 115),
- Stanislav Pluhařík, Jaroslav Daněk

Březen

- Miroslav Pala,
- Karel Kutálek

Duben

- Miroslav Pěcha,

Žaneta Hudečková

- Vladimír Hanák,
- Bohumír Konečník,
- Dana Černošková

Květen

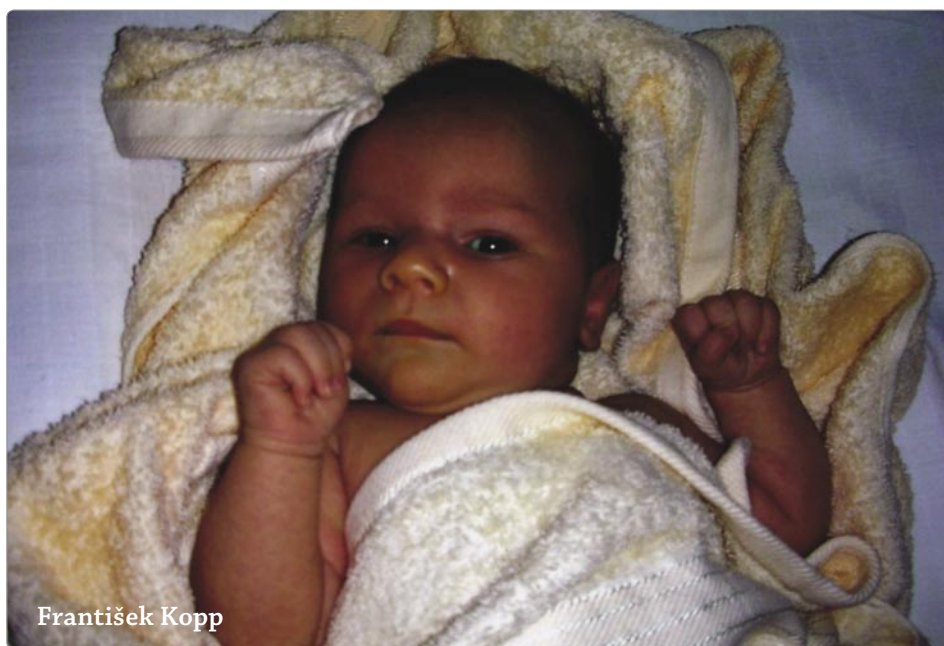
- Zdeněk Bajgar,
- Marie Kubová (č. 26),
- Svatava Dočkálková,
- Antonín Možíš

Červen

- Ludmila Uhírková

Úmrtí

- Dne 7. 6. 2007 zemřela p. Emilia Jakubíková (č. 35)

František Kopp

Matyáš Kuba

Činnost zastupitelstva a rady obce – dokončení ze strany 1

- Ve spolupráci s Mysliveckým sdružením pokračovat na vysazování nové zeleně a ovocných stromů v katastru obce

Územní plánování a výstavba

- pokračování v činnosti územního plánování
- provést pokus o vykoupení pozemků pro výstavbu rodinných domů v obci

Požární ochrana

- vytvářet podmínky pro akceschopnost zásahové jednotky
- připravit budovu zbrojnice na oslavy 110 let založení SDH

- spolupodílet se na oslavách výročí 110 let založení požárního sboru v obci

Knihovna

- zakoupení nových knih

Plán činnosti byl projednán a schválen obecním zastupitelstvem dne 18. 4. 2007. Je patrné, že řada akcí z tohoto plánu již byla realizována, za všechny lze uvést rekonstrukci budovy hasičské zbrojnice, kterou máme ještě všichni v živé paměti. Vzpomeneme zde proto jednotlivé výdajové položky, které si rekonstrukce vyžádala (čteno na veřejném jednání obecního zastupitelstva dne 9. 7. 2007):

Dokumentace.....	28.170
Okna a dveře	133.418
Vrata	68.448
Plyn-topení	110.530
Elektroinstalace	19.059
Střecha-žlaby.....	73.066
Písmo	2.600
Obložení.....	11.315
Barvy + zednické práce (záloha)	206.327
Výroba a montáž stožárů, střešní zábradlí, poklop pro vodoměr, střešní otvor	30.773
Zednické práce	463.258
CELKEM	1,146.964

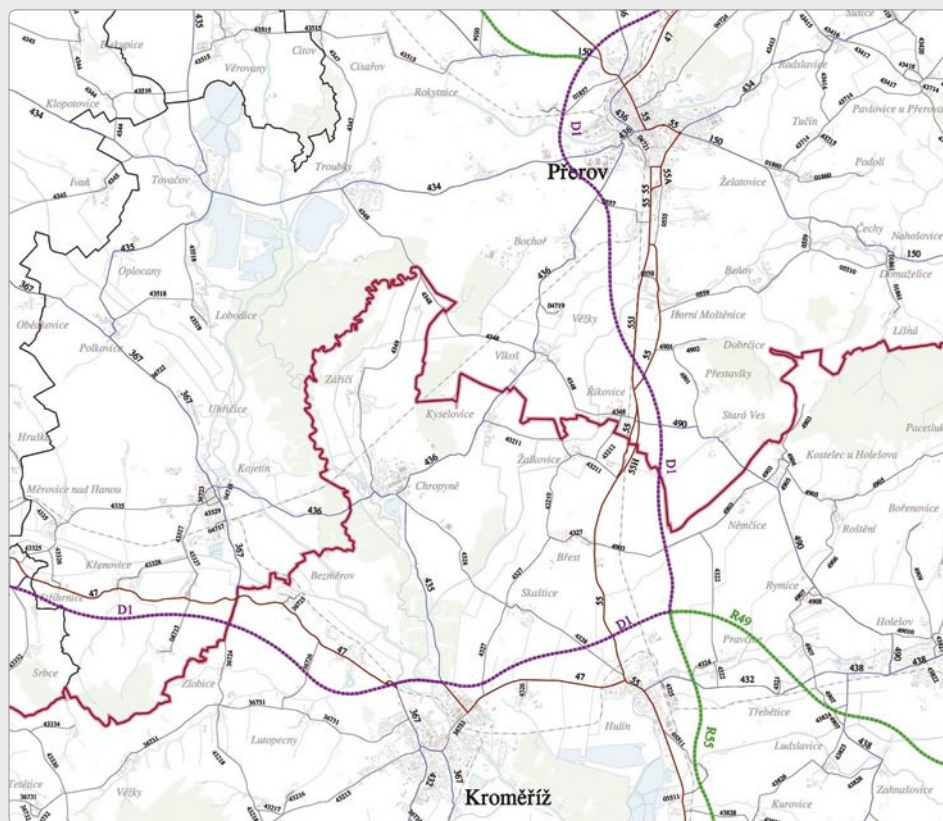
Kdy a kudy povede dálnice ?

Text: Vladimír Kutý

Budování dopravní infrastruktury je v poslední době téma velmi frekventované a jistě nejen proto, že doprava je důležitým klíčem k rozvoji území. Pro občany Žalkovic je toto téma zajímavé nejen jako pro motoristy, ale také jako pro občany obce, které se výstavba komunikací v příštích letech bezprostředně dotkne. V následujícím textu uvádím alespoň základní informace popisující současný stav a také něco budoucnosti.

Jistě nepřehlédnutelný stavební ruch v okolí Kroměříže je způsoben výstavbou jednoho z posledních úseků dálnice D1. Tato dálnice, jako nejdůležitější dopravní tepna v republice, bude podle poslední varianty plánů končit u Lipníka nad Bečvou, kde se bude plynule napojovat na dálnici D47 vedoucí do Ostravy a Polska. U Hulína se z dálnice D1 budou odpojovat dvě rychlostní komunikace – R49 a R55.

Rychlostní komunikace R49 bude mířit přes Fryšták – Lípu – Pozděchov – Horní Lideč na Slovensko směr Púchov. V současné době je již připravený úsek Hulín – Fryšták v délce 19 km, trasa je vedena jižně kolem Holešova s napojením připravované průmyslové zóny k mimoúrovňové křižovatce Fryšták, odkud bude také napojeno město Zlín. Zahájení této etapy výstavby se plánuje v roce 2008 s dokončením v roce 2012, cena téměř 10 mld. Kč. Rychlostní komunikace R55 bude od Hulína směřovat na jih přes Otrokovice – Uh. Hradiště – Moravský Písek k napojení na dálnici

D2 a kolem Břeclavi do Rakouska. Předpokládáné zahájení části stavby v délce 14 km je v roce 2008, cena 5,4 mld. Kč.

Ale zpět ke Kroměříži. Výstavba dálnice v okolí Kroměříže úspěšně pokračuje na posledních úsecích Brno – Kroměříž. Jedná se o 6,6 km dlouhou stavbu Mořice – Kojetín, dále pak Kojetín – Kroměříž východ v délce 7 km. Úplné zprovoznění těchto úseků nastane v září 2009, od tohoto okamžiku tedy budeme moci jet po dálnici D1 z Kroměříže do Prahy. Návazující úsek dálnice D1 v části Kroměříž

východ – Říkovice má délku 11,3 km, za Hulínem se stáčí prudce na sever, končit bude u Říkovice, aby později pokračovala do Lipníka nad Bečvou. Stavba bude zahájena rovněž v roce 2008, předpokládáné uvedení do provozu v roce 2010, náklady 7 mld. Kč.

Mezi Hulínem – Dobroticemi a Břestem – Němčicemi u Holešova v současné době probíhají přípravné práce pro stavbu dálnice D1 – záchraný archeologický výzkum, úpravy sítě vysokého napětí a další podpůrné práce.

Fotbal v Žalkovicích

Text: Michal Bajgar
Foto: fotoarchiv

Úvodní reportáž o činnosti fotbalového oddílu Sokola Žalkovice věnujeme krátce historii a zároveň ho chceme představit žalkovským občanům, kteří zatím nepatří k našim věrným fanouškům. Historickou fotografií bychom chtěli fotbalovým pamětníkům připomenout tu dávnou dobu, kdy se na hřišti U Jezer proháněli za kulatým bláznovstvím – a někteří mu věnovali celý svůj život, nejen aktivně na

hřišti, ale také funkcionářsky, a udržovali při životě chod fotbalového oddílu v Žalkovicích. V příštím roce oslavíme 50 let od založení organizovaného fotbalu u nás, a proto prosíme pamětníky o zapůjčení starých fotografií. Také uvítáme, pokud budete mít zájem podělit se o vzpomínky a zážitky, které chceme využít při vydání almanachu k tomuto jubileu. Minulost vždy obohacuje současnost a naše fotbalové mládež nám dává záruku, že fotbal na solidní úrovni se tu bude hrát mnoho dalších let. Ve fotbalovém oddílu

máme zaregistrováno přes 60 aktivních hráčů, kteří působí v družstvech přípravy, starších žáků, dorostenců, mužstva mužů Žalkovice B hrající okresní soutěže v rámci území bývalého okresu Kroměříž. Na krajské úrovni ve Zlínském kraji hraje mužstvo mužů Žalkovice A 1. A třídu skupinu B. Vzorně reprezentuje svými sportovními výkony nejen Sokol Žalkovice, ale především naši obec v bývalých okresech Zlín, Uherské Hradiště a Kroměříž. Letošní fotbalový rok 2006/2007 patří v historii fotbalového oddílu Sokola Žalkovice k nejúspěšnějším. Mužstvo starší přípravy se již podruhé stalo přeborníkem okresu. Mužstvo starších žáků skončilo na 2. místě ve své skupině, mužstvo dorostenců skončilo na 5. místě a mužstvo mužů Žalkovice B na pěkném 5. místě okresní soutěže skupiny A. Největšího fotbalového úspěchu v historii žalkovské kopané dosáhlo mužstvo mužů Žalkovice A, které skončilo na 2. místě v krajské soutěži. Všem hráčům, trenérům, funkcionářům, sponzorům, obětavým žalkovským fanouškům patří poděkování a přání, abychom si za rok při oslavách 50 let vzniku organizované kopané v Žalkovicích vzájemně užili tolik fotbalové radosti jako v tomto roce. Závěrem Vás žádáme o spolupráci při hledání historických pohledů fotbalové minulosti v Žalkovicích a za vaše příspěvky a fotografie předem děkujeme. ■

Zveme vás mezi nás

Text: Simona Šimíková
Foto: archiv Radomír Krejčí

Již několik let se schází dívky a ženy při cvičení aerobiku, které probíhá v rámci naší T. J. Sokol Žalkovice. Je tomu tak i letošním roce. Po rekonstrukci elektroinstalace v naší sokolovně jsme nyní začali opět cvičit. Tímto Vás chceme pozvat mezi nás, všechny dívky dorostenky a ženy, které si rády zacvičí a chtějí udělat něco pro své zdraví. A co Vám nabídneme? Každou středu od 18.30 do 19.30 hodin probíhá nově založené cvičení pod vedením cvičitelky Jany Neradiové. Je zaměřeno převážně na zdravotní cvičení v pomalejším tempu, doplněné posilováním určitých svalových partií, protažením a relaxací. Chceme pro něj získat naše seniorky. Od 19.30 do 21 hodin se schází také každou středu oddíl aerobiku pod vedením cvičitelky Simony Olšanské. Cvičení je rozděleno do tří částí:

- Rychlejší část – cvičební sestavy s prvky aerobiku
- Posilování různých svalových partií
- Protažení a relaxace

To vše je doplněno zdravotním cvičením při příjemné hudbě. Cvičení občas obo-

hatíme náčiním, které máme k dispozici. Jsou to činky, posilovací gummy, bedýnky a overbaly. Těšíme se na všechny z Vás, které chcete něco udělat pro své zdraví, odreagovat se a odpočinout si od běžných starostí. Vždyť fit a přitažlivé můžete být v každém věku. ■

Fotbalový tým Sokola Žalkovice

Foto: archiv

Text a foto: Michal Bajgar

Letos se náš tým, účastník 1. A třídy, umístil na 2. místě ve skupině B. Toto umístění je historickým úspěchem žalčovské kopané v padesátileté historii. Všem divákům, příznivcům a sponzorům klubu, kteří napomohli k tomuto úspěchu, velmi děkujeme.

O úspěch se zasloužili:

Horní řada zleva: Štětina Miroslav, Peřík Eduard, Kožuch Dušan, Pala Radomír, Jemelka Aleš, Horák Libor, Lipták Peter, Jemelka Radoslav, Sedlár Roman, Holub Pavel.

Dolní řada zleva: Předseda klubu Ing. Bajgar Michael, Netopil Hynek, Prokop Aleš, Dressler Radek, sekretář Pala Radomír st., trenér Mandík Zdeněk, Sova Antonín, Nakládal Petr, Horák Pavel, Horák Stanislav. Na fotografii chybí Daniel Bocek.

Mužstvo fotbalové přípravy Sokola Žalkovice, přeborník okresu v sezoně, dvojnásobný přeborník okresu v sezoně 2005–2006 a 2006–2007.

Horní řada zleva: trenér Jiří Otáhalík, Václav Pospíšil, David Hlobil, Lucie Pitnerová, Petr Železný, Antonín Zapletalík, Radim Liška, vedoucí mužstva Antonín Zapletalík.

Dolní řada zleva: Lucie Otáhalíková, Lukáš Kožuch, David Otáhalík, Jan Beneš, Roman Červík, Ondřej Vojtko. ■

Knihovna

Text: Jarmila Němcová

Místní knihovna v Žalkovicích je umístěna v prostorách Obecního úřadu. Pro občany je otevřena každou středu v době od 18.00 hod. do 20.00 hod. V tuto dobu je zároveň čtenářům umožněn přístup na veřejný internet, který byl obcí zřízen v letošním roce. V současnosti je stav knižního fondu 3608 knih, a to jak beletrie, tak naučné literatury. Tento stav je pravidelně navyšován o nákup nových knih z dotací Obecního úřadu. Z Okresní knihovny Kroměříž bývá dvakrát ročně zapůjčováno z meziknihovního fondu 120 knih. Výměna knih probíhá vždy během měsíce dubna a října. Do knihovny dochází tři tituly periodik, a to dle výběru občanů Květy, Vlasta a ABC. Nyní je v knihovně registrováno 170 čtenářů, z toho 63 do 15-ti let. Návštěvnost knihovny se pohybuje okolo 800 návštěvníků ročně. ■

Tenisový oddíl v Žalkovicích

Text a foto: **Michaela Kavanová**

Ráda bych Vám představila tenisový oddíl, který pracuje v Žalkovicích. V dnešním roce má cca 35 členů. O tom, že je tenis populární sport svědčí hojně využívané kurty. Zahrát si však mohou i nečlenové, kteří si zaplatí hodinový poplatek za užívání a dodržují pravidla pobytu na tenisových kurtech. Nejen pro lepší přehled využití kurtů se využívá možnost jejich rezervace. Odpadly stížnosti na stále obsazené kurty. Tenisový oddíl pořádá pra-

videlně každý rok několik turnajů. Letos 9. června jsme již úspěšně zvládli tenisovou čtyřhru mužů. Tento turnaj se konal v sérii turnajů koordinovaných v rámci amatérské tenisové ligy. Vítězem se stala dvojice: Matějka, Bajer z Brna. Druhé místo obsadili Ludík, (Roštín), Kalvoda (Kroměříž) a jako třetí se umístili Hejč (Zlín) a Kocourek (Morkovice). Za již tradiční můžeme označit tenisový turnaj mládeže, kterého se účastní mládež do osmnácti let. Jediná podmínka účasti je, že hráč nesmí být registrován. Letoš-

ního turnaje, který se konal 10. června, se zúčastnilo 27 mladých tenistů. V pěti kategoriích se rozpoutaly urputné boje. A zde uvádíme ty nejúspěšnější: Výsledky tenisového turnaje mládeže: **Kategorie A:** 1. místo: Tomáš Janečka (Žalkovice), 2. místo: Vít Říkovský (Kyselovice), 3. místo: Martin Sobek (Kyselovice). **Kategorie B:** 1. místo: Luděk Hrabal (Břest), 2. místo: Tomáš Netopil (Žalkovice), 3. místo: Tomáš Dillenz (Kroměříž). **Kategorie C:** 1. místo: Martin Janečka (Žalkovice), 2. místo: Simona Kavanová (Žalkovice), 3. místo: Eliška Říkovská (Kyselovice). **Kategorie D:** 1. místo: Sobková Simona (Kyselovice), 2. místo: Lukáš Dillenz (Kroměříž), 3. místo: Ondřej Pala (Žalkovice). **Kategorie E:** 1. místo: Ondřej Zavadil (Břest), 2. místo: Michal Kavan (Žalkovice), 3. místo: Jan Kondler (Chropyně). Pravidelná tenisová škola, která zde funguje již 4 roky, byla letos na jednu sezónu přerušena z důvodu nepřítomnosti trénujícího p. Rýce. V příštím roce by měla na svou úspěšnou činnost, nejen zde, navázat. V letošním roce kromě činnosti tenisové se bude též dobudovávat tenisový areál. V současné době již probíhá úprava podlah v buňkách a bude se upravovat kuchyňský koutek jako bufet při pořádání akcí. Dále se bude provádět oplocení přilehlého areálu u kurtů a elektrikářské práce. Účastníci tenisového turnaje mládeže v Žalkovicích 10. 6. 2007

Volejbalový oddíl Žalkovice

Text: **Michaela Kavanová**

Dovolte mi, abych Vám představila volejbalový oddíl Žalkovice, který se sdružuje pod T. J. Sokol Žalkovice. Volejbal se v Žalkovicích na amatérské úrovni hraje už dlouhá léta. V dnešní době se v pravidelných termínech schází cca 20 volejbalistů. Jsou rozděleni na dvě skupiny. Jedna hraje v pondělí a ve čtvrtek od 18.30 hodin, druhá v úterý a čtvrtek od 20.00 hodin. V teplém počasí využíváme hřiště s umělou trávou a v zimě se scházíme v sokolovně. Obě skupiny jsou otevřeny pro další zájemce o tento sport. Volejbalový oddíl se kromě pravidelných nácviků účastní též volejbalových amatérských turnajů pořádaných v okolí. Tak jako se o nás ví a jsme zváni na volejbalové akce i mimo Sokol, ví se též, že umíme turnaje uspořádat a převážná většina účastníků se k nám ráda vrací. V letošním roce

jsme uspořádali Přebor župních volejbalových smíšených družstev Sokolské župy Hanácké, který se konal 12. května t. r. O čtrnáct dní později jsme uspořádali ženský volejbalový turnaj amatérských družstev. Nesmíme zapomenout na každoroční Vánoční či Novoroční volejbalový turnaj, který pořádáme převážně pro místní občany, kteří mají chuť si v době mezi svátky protáhnout těla. O tom, že je to akce oblíbená, svědčí vždy velmi dobrá účast. Ani letošní rok nebude výjimkou. O této akci bych se více zmínila až v dalším příspěvku volejbalu pro Žalckovický zpravodaj. Poslední akce, kterou uspořádal volejbalový oddíl, byl turnaj smíšených amatérských družstev, který se konal za účasti sedmdesáti volejbalistů 30. června. Akce to byla opravdu vydařená. Počasí nám také přálo. I když medaile nezůstaly doma, podstatné bylo, že naše obec měla na této akci vel-

mi početné zastoupení. A jak to vlastně všechno dopadlo – vítězi turnaje se stalo družstvo „BOBINY“ z Kroměříže, druhé místo po opravdu tvrdých bojích odvezl do Ostravy „RUMOTOUR“. V boji o bronzovou příčku bylo lepší družstvo „BAKALÁŘŮ“ z Kroměříže, které porazilo domácí „ZKUSME TO“. Na toto družstvo tedy zbyla nepopulární bramborová medaile. Dále se zúčastnily: VLČÁCI, TYGŘÍCI, LAJOŠI, ORLI, MRAKOVI A V BÍLÉM. Potěšující pro pořadatele bylo, že kromě závěrečné kulturní vložky v podání hostů z Ostravy, zněla slova poděkování za dobře zorganizovanou akci od samotných účastníků. Já bych chtěla touto cestou poděkovat nejen sponzorům, ale i všem, kteří se na bezproblémovém chodu této akce podíleli. Myslím si, že se někdy zapomíná, že bez těchto ochotných lidí by podobné akce nebylo možné uspořádat.

Z dávných časů (výpisky z kronik)

Text: Jana Neradilová

Foto: Radomír Krejčí

Sedíme v místním hostinci U Netopilů a před námi se odvíjejí osudy lidí, kteří sem přišli zapomenout na svůj žal, nebo se podělit o svoji radost. S úžasem si uvědomujeme, že sedíme ve stavení starém 100 let. V roce 1910 si pronajal Obecní hostinec rolník a řezník Felix Netopil a v roce 1923 jej koupil za 95 300 Kč. Součástí hostince bylo řeznictví, taneční kolo a kuželna na zahradě. Pravidelně se tady pořádaly tancovačky, pochovávaní basy, slavnosti. V roce 1923 tady sehráli místní ochotníci divadelní představení s názvem „Bobeček z ministerstva“. O povolení hrát hru se muselo žádat na Okresní politické správě v Kroměříži. Hrál se na přenosném jevišti, které bylo uloženo na půdě a za půjčení se platilo 25 Kč. V roce 1950 byl hostinec na rok uzavřen kvůli uskladnění 650 q pšenice. Později byla z přílehlých prostor zřízena kuchyně a vařily se

zde obědy pro členy zemědělského družstva. Během dlouhých let prochází hostinec několika úpravami až k současné po-

době, která splňuje představy příjemného posezení v místě, ve kterém se vznáší duch mnoha našich předků. ■

Jak správně třídít odpady ?

Text: Ludmila Horáková

Sběr a svoz nebezpečných a komunálních odpadů, především pak komunálních, představují v rozpočtu obce nezanedbatelnou částku. Je důležité, abychom v dnešní moderní době plně plastových obalů a dalších odpadků, které produkujeme, předešli situaci, že by náklady na tuto položku dále v rozpočtu obce stoupaly. Zcela určitě je to proces postupný, kladoucí důraz na sebevýchovu každého dospělého člověka, která s sebou potažmo nese působení na děti. Z důvodu aktuálnosti této problematiky požádala redakční rada odborníky o příspěvek do našeho zpravodaje.

Jak správně třídít odpady a co nám třídění přináší: chráníme životní prostředí a šetříme i náklady na likvidaci odpadů.

Vážení spoluobčané, každý občan vyprodukuje 150 až 200 kg odpadů a každoročně se toto množství zvyšuje, skládkování odpadů je každé dva roky o 100 Kč/t dražší, což za uložení 1 t odpadu činí celkem 1 240 Kč/t. Chtěli bychom Vám touto cestou pomoci zorientovat se v problematice třídění odpadů, a tím snížit množství zbytkového odpa-

du, který se likviduje skládkováním. Dle statistik z celkového množství odpadu tvoří 50 % komunální odpadu a 50 % recyklovatelného.

Jak třídít odpady: Do žlutých nádob označených nálepkou PLASTY patří sešlápnuté PET lahve, lahvičky od kosmetiky a domácí chemie, drobné plastové výrobky, kelímky, obaly i plastové tašky. Do kontejneru na plasty nepatří odpad znečištěný zbytky potravin nebo chemikálií (obaly od barev nebo olejů), plasty z automobilů, podlahové krytiny a trubky z PVC. Do zelených nádob označených nálepkou BAREVNÉ SKLO můžeme odložit barevné sklo, lahve od nápojů, skleněné nádoby, skleněné střepey, tabulové sklo. Bílý kontejner s nálepkou SKLO je určen na sklo bílé/čiré – lahve od nápojů a potravin. Nepatří sem v žádném případě sklo tabulové a sklo barevné. Do kontejneru na sklo nevhazujte také keramiku, porcelán, autosklo, drátěné sklo a zrcadla. Do modrých kontejnerů označených nálepkou PAPÍR můžete odložit noviny, časopisy, reklamní letáky, knihy, krabice, papírové obaly, kartony od mléka a nápojů (vypláchnuté vodou). Nevhazujte mokrý, mastný nebo jinak znečištěný papír, uhlový a voskovaný papír, použité pleny.

Do popelnice nepatří

BIOODPAD – zpracovává se kompostováním (tráva, zbytky z kuchyně, zeleniny, ovoce, plevele ze zahrádky).

ELEKTROODPAD – drobné i velké elektrospotřebiče (lednice, televize, rádia, zářivky). Sběr těchto odpadů se provádí formou mobilního sběru 1x ročně, včetně svozu pneumatik.

NEBEZPEČNÝ ODPAD – znečištěné prázdné obaly, monočlánky, akumulátory, chemikálie, staré léky, teploměry, postřiky na ochranu rostlin, barvy, laky, starý olej, zářivky a výbojky. Sběr těchto odpadů se provádí také formou mobilního sběru 1x ročně. V obci Žalkovice je k dispozici kontejner na velkoobjemový odpad, v žádném případě nelze do kontejneru odkládat dřevo, větve, pneumatiky, nebezpečný odpad, stavební suť a odpad, který se třídí (plasty – PET, sklo, papír, železný odpad, biodpad). Na stavební odpad je přistaven kontejner vedle kontejneru na velkoobjemový odpad. Do kontejneru patří čistá stavební suť – cihly, stavební keramika, beton, kámen. Nepatří sem dřevo, železo, plasty, sklo.

Veškeré informace ohledně nakládání s odpady budou podány na Obecním úřadě. ■

Kdo je nový pan farář?

Text: Jana Kutá

Rozhovor vedl: Tomáš Hýbner (T. H.)

Foto: Radomír Pala

Žalkovice jsou obec, kde se všichni vzájemně známe, byli jsme zvyklí, že farář byl občanem obce, bydlel na faře a věřící i nevěřící občané se s ním běžně setkávali na ulici, v obchodě, na tenisových kurtech a dalších místech. Byl to náš spoluobčan. Posledním z farářů, kteří v Žalkovicích bydleli a současně sloužili, byl P. Bohumír Konečnický, který nyní v úctyhodném věku 90-ti let žije v Kroměříži v Klášteře milosrdných sester na Malém Vale. Službu po něm převzal P. Mgr. Jiří Putala (J. P.), který do Žalkovic dojíždí z Chropyně. Požádali jsme jej o rozhovor, který neodmítl. Naším záměrem bylo pootevřít soukromí nového pana faráře za účelem vzájemného sblížení.

Současně Vám prostřednictvím fotografií z archívu starosty R. Paly připomínáme oslavu 90-tých narozenin P. Bohumíra Konečnického, kterou mu v Žalkovicích farníci zorganizovali.

T. H.: Na začátek bych se Vás chtěl zeptat na Vaši minulost. Tahle otázka by mohla naše občany v Žalkovicích zajímat.

J. P.: Pocházím z vesnice Hovězí u Vsetína, mám 5 sourozenců a jsem nejmladší. Vyučil jsem se ve Vsetíně elektromechanikem s maturitou. V roce 1988 jsem šel na vojnu, takže jsem byl přes revoluci na vojně. Když jsem se vrátil, 2 roky jsem pracoval ještě v MEZU Vsetín a pak jsem byl propuštěn. Tenkrát jsem dostal nabídku pracovat v Charitě Vsetín jako ošetřovatel, kde jsem pracoval zhruba 2 roky. Poté v roce 1994, jsem nastoupil do přípravného ročníku v Litoměřicích (tzv. teologický konvikt). Po roce jsem přešel do semináře v Olomouci, což je zařízení formační a vlastně i ubytovací. Přitom jsem studoval teologii na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci. Studium jsem ukončil v roce 2000 a po roční jáhenské praxi v Otrokovicích jsem přijal kněžské svěcení. Rok jsem působil jako kaplan ve Slavičíně a v roce 2002 jsem nastoupil jako duchovní správce do Postřelmově na Zábřežsku, kde jsem spravoval ještě farnosti Lesnice a Dlouhomilov. Moc rád na to vzpomínám, protože to bylo moje první místo.

T. H.: A teď působíte tady v Chropyni nebo pořád i v Postřelmově?

J. P.: Ne, v Postřelmově jsem skončil a teď mám Chropyni, kde i bydlím, Břest a Žalkovice. Původně jsem měl mít i Kyselovice, ale díky tomu, že do Troubek přišel mladý kněz, tak Kyselovice spravuje on. Mám tedy tři farnosti a působím zde od července 2006.

T. H.: Máte přes týden mnoho mší?

J. P.: Tím, že mám tři farnosti, mám v neděli tři mše. Ve všední den mám běžně jednu mši v některé z farností. Protože nejvíce lidí chodí do kostela v Břestě a Chropyni, tak na Žalkovice zbývá přes týden jen jedna.

T. H.: Znal jste našeho žalkovského pana faráře Bohumíra?

J. P.: Osobně ne, poprvé jsem se s ním setkal až tady. Ale jeho jméno jsem na Šumpersku zaslechl, protože otec Bohumír v této oblasti také působil.

T. H.: Kdy a kým Vám bylo nabídnuto, že budete sloužit mše i u nás v Žalkovicích?

J. P.: Tyto otázky jsou v kompetenci biskupa, resp. jeho zástupce pro tyto věci

– generálního vikáře. Zpravidla jedná po poradě s děkanem, který situaci v dané farnosti zná. Já jsem se dozvěděl v červnu 2006, že z Postřelmově odcházím a že nastupuji do Chropyně. Generální vikář si mě pozval a řekl mi: „Měl bys Chropyni, Břest, Kyselovice a Žalkovice. Ty první tři farnosti měl předtím František Beniček (předchozí farář v Chropyni). Žalkovice bys měl navíc. Je tam sice pater Konečnický, ale má už léta a také zdravotní problémy a nevíme, jak to bude zvládat. Proto by bylo lépe, kdybys tu farnost měl Ty a on by pak podle možností vypomáhal.“ Takže vždycky je to řízeno biskupstvím, i když jde například o návrh děkana.

T. H.: Stýkáte se s naším bývalým farářem? Byl jste za ním někdy v nemocnici, když teď leží na Malém Vale?

J. P.: Byl jsem tam minulý týden, snažím se jednou za týden nebo za 14 dní za ním zastavit. Je to člověk (oproti mně) velmi sečtělý, vzdělaný a nadaný na jazyky, kdežto já jsem spíše technického zaměření. Když jsem za ním posledně byl, slíbil jsem, že mu přivezu nový breviář tady z fary, ale ještě jsem neměl příležitost mu jej doručit.

T. H.: Teď bych přešel přímo k Vašemu působení v Žalkovicích. Víme, že tam nepůsobíte dlouho, ale jak se Vám za těch prvních několik měsíců jeví Žalkovice jako obec?

J. P.: Tím, že do Žalkovic jezdím v neděli a v pondělí, tak to poznávání není nijak velké. Člověku to vždycky chvíli trvá, a dokonce se říká, že kněz se začne ve farnostech orientovat až po třech letech. A já jsem tady opravdu nový, tento kraj prostě neznám. A to nejenom v Žalkovicích, ale i v Chropyni jsem nový, takže to všechno teprve začíná. Dalo by se říct, že se rozkoukávám. Kněz když přichází do farnosti, má vždycky určité představy, jak by mělo všechno být. Důležité není hned je začít prosazovat, ale nejdříve se od farnosti trochu poučit, co tam je, co tam funguje, co tam bylo dobré, jak se to dělalo a na to navázat. A k tomu je zapotřebí se nejdříve zorientovat. Během roku co jsem zde, jsme se několikrát sešli s pastorační radou a povídali si o tom, jak by mohla naše spolupráce vypadat, co bychom mohli, měli či chtěli udělat společně.

T. H.: Jaké jsou Vaše vyhlídky do budoucnosti, co se týká Žalkovic a spo-

lupráce s pastorační i ekonomickou radou? Máte již nějaké plány, co se má např. v kostele měnit?

J. P.: Budeme mít nabídku na zdvojení oken v kostele a také máme nabídku na opravu varhan, ale to je zatím ještě otevřené. Kostel je jinak, myslím, v dobrém stavu. Také nás čeká hledání, jak využít faru. Pro každý dům je nejlépe, když v něm někdo bydlí. V současnosti je nepravděpodobné, že by do Žalkovic přišel kněz, nabídneme tedy zřejmě faru k pronájmu. Přednost by dostali věřící a případně místní lidé.

Jinak, co mi bylo ve farnostech vždycky blízké a co jsem se snažil dělat, byla různá setkání, zájezdy, společná posezení, zpívání i modlitba. To, že se setkáváme v kostele, je jedna rovina, ale my jsme také lidé a potřebujeme i ten lidský rozměr. Ale to chce všechno ještě čas.

T. H.: Slyšel jsem názor, že lidé jsou vůči Vám jako novému faráři jaksi uzavření. Všiml jsem si také, že Vaše kázání jsou nejenom pozitivnější, než byla kázání otce Bohumíra, ale že se během kázání snažíte i o komunikaci s lidmi, avšak odezva zatím chybí. Myslíte si, že se Vás lidé ještě nějakým způsobem bojí?

J. P.: Tak jako si kněz zvyká na farnost, tak si i lidé zvykají na něj. My mladší kněží máme někdy představu, že to všechno ve farnosti přebudujeme a přeorganizujeme, ale ti lidé již něčím prošli a když například některý ze starších pamatuje 5 nebo 10 kněžích, tak s ním hned tak něco nepohne. Myslím si, že je to vzájemné zvykání a oťukávání se, získávání důvěry a že je to přirozené. Věřící v Žalkovicích byli na něco zvyklí a teď je situace jiná a chvíli bude trvat, než k sobě najdeme cestu. Navíc každý kněz má charisma pro určitou skupinu lidí. Otec byl starší a měl přirozeně blíž k starším lidem. Tím, že je hodně vzdělaný, dokázal i více oslovit vzdělané lidi. Takže si opravdu myslím, že je to o vzájemném poznávání se. A taky jsem přesvědčen, že důležitá je otevřenost obou stran, kdy chceme společně něco dělat, nejen se modlit, ale i potkávat se a zažít spolu něco jiného.

Mám zkušenost, že zvláště starší lidé mají z kněze určitý strach nebo ostych, protože jej vnímají jako posvěceného člověka, který se dotýká nebe a tak podobně. Ale přitom kněz je úplně normální člověk jako všichni ostatní... a taky hříšný.

T. H.: Jak jste spokojen se zázemím kostela?

J. P.: Do toho zázemí patří všichni, kteří nějak pomáhají, aby kostel dobře fungoval – třeba ministranti. Člověk se na tohle může dívat ze dvou pohledů. Může to vidět negativně a říkat si, že těch kluků by tam mohlo být víc, ale může se na to dívat jinak. Na to, že v neděli je v kostele 70 nebo 80 lidí, tak těch ministrantů je celkem dost.

Často máme vždycky pokušení srovnávat s tím, co jsme prožili dříve, a přitom zapomínáme na špatné a spíš pamatujeme to dobré... Každá farnost je jiná a já si uvědomuji, že kněz není do farnosti poslán proto, aby se tam měl dobře. A biskup mu nevybírám tu nejlepší farnost, kde je hodně ministrantů, hodně věřících a kde se o něj dobře starají. I když to potěší... Ale kněz je do farnosti poslán, aby se jí pokusil posunout o kousek blíž k Bohu. Občas si říkám, že některé věci by mohly být lepší, ale to je zatím těžké hodnotit, protože jsem tady krátce. Žádná farnost není dokonalá, každá má nějaké přednosti a nějaké nedostatky, to je normální. Jsem rád, že je zde pár lidí ochotných pomáhat. Vždycky je určité procento lidí, kteří pomáhají, a pak je určité procento těch, kteří se vezou. No a každý kněz má snahu, aby procento těch, kteří pomáhají, a těch, kteří vnímají, že kostel je jejich a že farnost bude právě taková, kolik oni sami do ní vložili, bylo co největší.

T. H.: Povedete nebo vedete u nás nějaké kurzy náboženství?

J. P.: V Žalkovicích učím náboženství ve škole. V tomto školním roce zde byla jedna skupina, která měla 12 dětí od první do čtvrté třídy. Bylo to trochu nešikovné, protože byl mezi nimi velký věkový rozdíl, ale dětí je málo a podle nových školských zákonů musí mít skupina alespoň 7 dětí, jinak nelze ve škole vyučovat. V této skupině jsme dělali opakování, prostě klasickou výuku náboženství. Pak byla druhá skupina, což jsou děti, které by měly teoreticky chodit do náboženství v Břestě, ale protože je tam náboženství v pátek odpoledne, bylo by pro ně složité čekání. Ty byly tři. Jednu hodinu náboženství jsem učil také v Chropyni a další tři hodiny v Břestě. Pak mám také různé přípravy na křty a podobně. Možná by do budoucna bylo dobré setkat se jednou za měsíc na katechezi pro dospělé, například v zimě. Povídali bychom si o věcech známých, ale podívali bychom se na ně z jiné stránky. To je ovšem otázka budoucnosti, určitě to nebude letos, spíše za rok.

T. H.: Co byste na závěr vzkázal čtenářům v Žalkovicích?

J. P.: To, co vnímám po 6 letech působení ve farnosti, mohu vyjádřit slovy Jana Pavla II., který, když nastoupil jako papež, začal slovy: „Nebojte se.“ A já bych doplnil: „Nebojte se Boha, i když lidé, kteří jsou jeho služebníky, nejsou dokonalí.“ A to se týká i církve. Církev není dokonalá. Ale to není důvod proto, abychom se Boha báli a měli strach ho hledat. ■

Pozor na platnost dokladů!!!

Vážení občané, zkontrolujte si prosím platnost Vašich osobních dokladů!

Platnost řidičských průkazů:

Vydán v letech	Platí do
1. 7. 1964 – 31. 12. 1993	31. 12. 2007
1. 1. 1994 – 31. 12. 2000	31. 12. 2010
1. 1. 2001 – 30. 4. 2004	31. 12. 2013

Do tohoto data je opět nutné provést výměnu řidičského průkazu, která je prováděna zdarma, pokud současně neproběhne změna některých údajů v průkazu. Po uplynutí zveřejněných termínů pro výměnu bude výměna řidičského průkazu zpoplatněna.

Platnost občanských průkazů:

Vydán v letech	Platí do
do 31. prosince 1998	31. 12. 2007
do 31. prosince 2003	31. 12. 2008

Výměna se netýká občanů narozených před 1. lednem 1936, kteří mají neomezenou platnost občanského průkazu. ■

Redakce časopisu

Časopis Obce Žalkovice

Vydání 01/2007, ročník I.

Uzávěrka podkladů: 12. 7. 2007

Uzávěrka příštího čísla: 15. 11. 2007

Vydává: Obec Žalkovice pro svou interní potřebu v nákladu 230 kusů

Složení redakce: Jana Kutá, Radomír Krejčí, Radomír Pala, Michaela Kavanová, Božena Brhelová

Adresa redakce: Obecní úřad Žalkovice

Kontakt (telefon): 602 500 320 ■

Kontakt

Adresa: Obecní úřad Žalkovice
Žalkovice 97
768 23 Břest

Telefon: +420 573 354 122

Fax: +420 573 354 433

Mobil: +420 602 782 342

E-mail: zalkovice@iol.cz

Web: www.zalkovice.cz
www.sdhzalkovice.ic.cz

Úřední hodiny

Po – St	7.00 – 12.00	12.30 – 17.00
Út – Čt	7.00 – 12.00	12.30 – 15.30
Pá	7.00 – 12.00	■

Oldtimer CLUB Žalkovice

Text a foto: **Radomír Krejčí**

Málo občanů naší obce ví, že pár nadšenců se věnuje tak krásnému koníčku, jakým jsou historická vozidla a motocykly, kterým se říká veteráni. Těchto pár nadšenců se rozhodlo vytvořit neoficiální veteránský klub, který se účastní různých srazů a soutěží veteránů. Namátkou mohu jmenovat Velký sraz veteránů v Pardubicích, Oldtimer fest ve Slavkově u Brna, Setkání veteránů a hasičské historické techniky v Holešově, soutěží Jízda zručnosti v Přerově, 24 kol kol Kroměříže apod. Při příležitosti oslav 110-ti let založení Sboru dobrovolných hasičů v obci, které se uskutečnily ve dnech 15.–17. června, se klub rozhodl, nejen podpořit program oslav, a předvést historické stroje, které brázdily silnice v minulém století. Podobné akce se v našem regionu nepořádají, což je velká škoda. Jelikož členů klubu je žalostně málo a nemůže uspořádat takovou akci vlastními silami, byli jsme rádi, že nám místní hasičský

sbor dovolil připojit se k oslavám a s jejich pomocí tuto akci realizovat. Doufáme, že probudíme zájem nejen mezi našimi občany, ale i ostatními příznivci „naleštěných“ strojů 20. století a že podobných akcí bude přibývat v celém regionu. Srazu se zúčastnilo 24 strojů – 11 automobilů, 12 motocyklů a 1 motokolo. Nejstarším strojem byl hasičský vůz z roku 1927 SDH Hulín, dále následovaly mezi automobily stroje Tatra 43 z roku 1929 pana Horáka z Přestavlk, Škoda 422 z roku 1931 pana Heitmana z Hněvotína, Z4 a Z5 z roku 1936 rodiny Šulcovy, IFA z roku 1954 pana Nadvorníka z Pravčic a další. Mezi motocykly to byla Jawa 175 z roku 1938 pana Barota z Prusinovic, dále ČZ 125 z roku 1949 pana Vrtělky z Buku, ČZ 150 C z roku 1950 pana Černoška ze Žalkovic, Jawa 250 z roku 1951 panů Dostála z Kroměříže a Pánika ze Žalkovic. Nejzajímavějším strojem se stalo motokolo Ukrajina pana Pipala z Olomouce. Akci podpořilo i několik členů Oldtimer club Helfštyrn. ■